

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/64/2017
Identifikačné číslo spisu: 1013202151
Dátum vydania rozhodnutia: 24.07.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančeník
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1013202151.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci žalobcu: T. Z. E., nar. XX.XX.XXXX, C.P. XXX, zastúpený: JUDr. Jana Sivoková, advokátka, Partizánska cesta 1465, Hriňová, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Želova 2, Bratislava, za účasti: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., pobočka Zvolen, Ľ. Medvedeckého 4, Zvolen, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PV 301/00086/2012/R zo dňa 02.10.2013, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/64/2014-68 zo dňa 28.09.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/64/2014-68 zo dňa 28.09.2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trenčín (ďalej aj len „pobočka“) platobným výmerom č. PV 301/00086/2012 zo dňa 31.10.2012 (ďalej aj len „platobný výmer“) uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. nedoplatok na poisťnom z ročného zúčtovania poisťného na rok 2011 v sume 224,06 eur v zmysle § 19 ods. 9 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 580/2004 Z. z.“) a trovy konania v sume 5 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto platobného výmeru. V odôvodnení pobočka poukázala na nesplnenie povinnosti žalobcu odvieť nedoplatok na poisťnom a tiež na to, že žalobca bol vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. evidovaný v roku 2011 v období od 01.01.2011 do 31.12.2011 ako zamestnanec KOPS, spol. s r. o., pričom nedoplatok z ročného zúčtovania za rok 2011 mu bol vyčíslený vo výkaze nedoplatkov č. 1231664517 zo dňa 14.08.2012 vo výške 224,06 eur. Proti tomuto platobnému výmeru podal žalobca odvolanie.

2. Žalovaný rozhodnutím č. PV 301/00086/2012/R zo dňa 02.10.2013 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil platobný výmer. V odôvodnení žalovaný

konštatoval, že v konaní bolo preukázané, že žalobca ako platiteľ poistného bol povinný uhradiť poistné vypočítané na základe ročného zúčtovania poistného z ostatných príjmov v zmysle § 8 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o dani z príjmov“), ktoré tvorí rozdiel medzi vyššou hodnotou nepeňažného vkladu započítanou na vklad spoločníka a hodnotou nepeňažného vkladu. Nakoľko § 3 písm. d/ zákona o dani z príjmov explicitne neuvádza, čo je potrebné považovať za „ostatné príjmy“, ale odkazuje na § 8 uvedeného zákona, v ktorom je ustanovené, že do základu dane daňovník zahrňuje aj rozdiel medzi vyššou hodnotou nepeňažného vkladu započítanou na vklad spoločníka a hodnotou vkladového majetku, vypočítané poistné bolo Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a. s. stanovené v správnej výške a v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Keďže tento rozdiel je predmetom dane, je to „ostatný príjem“ na účely zákona o dani z príjmov, a teda ide aj o príjem na účely zákona č. 580/2004 Z. z., z ktorého má platiteľ poistného povinnosť odvieť poistné na verejné zdravotné poistenie.

II.

3. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 23S/64/2014-68 zo dňa 28.09.2016 tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj platobný výmer zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

4. V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na vyjadrenie zástupkyne žalobcu na pojednávaní, že v danom prípade nešlo o príjem za rok 2011, ale za rok 2010. Ďalej poukazovala na to, že v daňovom priznaní, ktoré predložila k nahliadnutiu na pojednávaní krajskému súdu, je poznámka, že ide o príjem za rok 2010. Vzhľadom na to sa mal príjem žalobcu posudzovať podľa Obchodného zákonníka a nie podľa „zdravotníckych“ predpisov, čo správny orgán nebral do úvahy. Žalovaný aj Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. naďalej trvali na svojich stanoviskách a navrhovali žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Žalobcovi bola na základe platobného výmeru uložená povinnosť zaplatiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. nedoplatok na poistnom z ročného zúčtovania poistného za rok 2011 v sume 224,06 eur. Žalobca už v námietkach proti výkazu nedoplatkov zo dňa 14.08.2012, ako aj v odvolaní proti platobnému výmeru, ale aj v žalobe o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutiu žalovaného poukazoval na retroaktívne uplatňovanie zákona o dani z príjmov, nakoľko podľa § 8 ods. 2 uvedeného zákona v znení účinnom od 01.01.2010 bolo umožnené vkladateľovi nepeňažného vkladu rozhodnúť, či zahrnie do základu dane rozdiel medzi vyššou hodnotou nepeňažného vkladu započítanou na vklad spoločníka a hodnotou vkladového majetku, a to v tom zdaňovacom období, v ktorom došlo k uplatneniu nepeňažného vkladu až do jeho úplného zahrnutia postupne, najdlhšie počas siedmich bezprostredne po sebe nasledujúcich zdaniteľných období, najmenej vo výške jednej sedminy ročne, počnúc zdaňovacím obdobím, v ktorom došlo k splateniu nepeňažného vkladu. Právna úprava, na základe ktorej správne orgány odvodzovali povinnosť žalobcu uhradiť poistné na verejné zdravotné poistenie aj z príjmu podľa § 10b ods. 1 písm. d/ zákona č. 580/2004 Z. z., čiže z rozdielu medzi vyššou hodnotou nepeňažného vkladu započítaného na vklad spoločníka a hodnotou vkladového majetku (ostatné príjmy) v zmysle § 8 ods. 2 zákona o dani z príjmov, nadobudla účinnosť až odo dňa 01.01.2011 (zákon č. 499/2010 Z. z.). Žalobca vo svojich stanoviskách a v opravných prostriedkoch poukazoval na to, že ide len o zdaniteľný príjem podľa § 8 ods. 2 zákona o dani z príjmov a nedochádza v tomto zdaňovacom období k dosahovaniu príjmu a že ide o retroaktívitu zákona, nakoľko ide o úpravu právnych vzťahov, ktoré vznikli v minulosti. Úrad ani žalovaný sa uvedenými námietkami žalobcu vo svojich rozhodnutiach nezaoberali a k otázke retroaktivity nezaujali žiadne stanovisko. Vzhľadom na túto skutočnosť krajský súd zastával názor, že napadnuté rozhodnutia trpia vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov.

6. Záverom krajský súd uviedol, že bude úlohou správnych orgánov vyhodnotiť na základe § 8 ods. 2 zákona o dani z príjmov v znení účinnom od 01.01.2010, či v súvislosti s námietkou retroaktivity vznikla žalobcovi povinnosť uhradiť poistné na verejné zdravotné poistenie aj z príjmov podľa § 10b ods. 1

písm. d/ zákona č. 580/2004 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2011. V napadnutých rozhodnutiach absentujú dôvody pokiaľ ide o retroaktívne pôsobenie zákona o dani z príjmov účinného od 01.01.2011 na právne skutočnosti, ktoré vznikli v súvislosti so zákonom o dani z príjmov od 01.01.2010.

III.

7. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť navrhujúc, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia. Mal za to, že v napadnutom rozhodnutí zrozumiteľne vysvetlil, prečo je potrebné predpísať žalobcovi nedoplatok na poistnom z ročného zúčtovania z príjmu podľa § 10b ods. 1 písm. d/ zákona č. 580/2004 Z. z. podliehajúci § 8 zákona o dani z príjmov. Poukazovanie na retroaktivitu právneho predpisu je neopodstatnené, nakoľko do ročného zúčtovania poistného vstupujú aj tzv. ostatné príjmy (okrem iného aj rozdiel medzi vyššou hodnotou nepeňažného vkladu započítanou na vklad spoločníka a hodnotou nepeňažného vkladu), pričom sa vychádza z údajov z daňového priznania za príslušný kalendárny rok, v tomto prípade za rok 2011.

8. Ďalej sťažovateľ poukázal na vyjadrenie Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 21.08.2013 ako aj na § 13 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z. z.. Podľa jeho názoru zákon č. 580/2004 Z. z. jednoznačne uvádza, z akých príjmov je platiteľ poistného povinný platiť poistné. Medzi takéto príjmy patrí aj príjem dosiahnutý podľa § 10b ods. 1 písm. d/ zákona č. 580/2004 Z. z.. V zmysle § 77a zákona č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov vydáva žalovaný platobné výmery na základe skutočností uvedených v návrhu zdravotnej poisťovne. Z uvedeného vyplýva, že úrad nemal povinnosť sa v platobnom výmere vysporiadať s námietkami žalobcu voči výkazu nedoplatkov, nakoľko sa s nimi vysporiadala zdravotná poisťovňa tým, že im nevyhovela a podala návrh na vydanie platobného rozkazu.

9. Sťažovateľ tiež citoval časť odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/42/2014-38 zo dňa 31.01.2015, ktorý vo vecne totožnom prípade žalobu zamietol. Vzhľadom na tieto skutočnosti vyjadril sťažovateľ stanovisko, že ním vydané napadnuté rozhodnutie ako aj platobný výmer sú po právnej, skutkovej, obsahovej ako aj formálnej stránke správne, vychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a obsahujú všetky zákonom predpísané náležitosti.

IV.

10. Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhla, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie stotožniac sa s tvrdeniami uvedenými sťažovateľom v kasačnej sťažnosti. Mala za to, že napadnuté rozhodnutia správnych orgánov sa v dostatočnej miere zaoberali námietkami žalobcu ohľadom otázky retroaktivity, vysvetlili spojitosť ustanovení zákona č. 580/2004 Z. z. s ustanoveniami zákona o dani z príjmov platného v rozhodujúcom období a napadnuté rozhodnutie žalovaného je podopreté aj vyjadrením Ministerstva zdravotníctva SR. Informácie z podaných daňových priznaní poskytuje zdravotnej poisťovni v súlade s § 29b ods. 11 zákona č. 580/2004 Z. z. Finančná správa SR a zdravotná poisťovňa je povinná z takto poskytnutých údajov uvedených v daňovom priznaní za príslušný kalendárny rok vychádzať. Ak teda daňovník v podanom daňovom priznaní zahrnul rozdiel medzi vyššou hodnotou nepeňažného vkladu započítanou na vklad spoločníka a hodnotou vkladného majetku do daňového priznania v roku 2011, takto zahrnutý príjem sa považuje za príjem roku 2011, z ktorého sa podľa § 13 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z. z. platí poistné v rámci ročného zúčtovania poistného na verejné zdravotné poistenie a ktorý sa považuje za zárobkovú činnosť v zmysle § 10b ods. 1 písm. d/ zákona č. 580/2004 Z. z.. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že žalobca na pojednávaní poukázal na to, že v daňovom priznaní za rok 2011 je uvedená poznámka, že ide o príjem v roku 2010. Daňové priznanie nemá Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. pri vykonávaní ročného zúčtovania vôbec k dispozícii.

V.

11. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti písomne nevyjadril.

VI.

12. Sťažovateľ v doplnení kasačnej sťažnosti doručil kasačnému súdu fotokópiu rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/42/2014-38 zo dňa 23.01.2015 v obdobnej veci a rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžso/69/2015 zo dňa 29.03.2017, ktoré potvrdzujú zákonnosť postupu sťažovateľa v prejednávanej veci.

VII.

13. Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. vo vyjadrení k doplneniu kasačnej sťažnosti uviedla, že ho považuje za významné pre rozhodnutie o kasačnej sťažnosti, pretože tento rozsudok Najvyššieho súdu SR bol vydaný vo vecne totožnom prípade.

VIII.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného (sťažovateľa) je dôvodná.

15. Podľa § 10b ods. 1 písm. d/ zákona č. 580/2004 Z. z. v znení zákona č. 499/2010 Z. z., ktorý bol účinný od 01.01.2011, zárobková činnosť podľa tohto zákona je, ak osobitný predpis alebo medzinárodná zmluva, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, neustanovuje inak, činnosť vyplývajúca z právneho vzťahu, ktorý zakladá dosahovanie príjmu z ostatných príjmov podľa osobitného predpisu.

16. Osobitným predpisom, ktorý zakladá dosahovanie príjmu z ostatných príjmov, je podľa poznámky pod čiarou č. 23 k ustanoveniu § 10b ods. 1 písm. d/ zákona č. 580/2004 Z. z. zákon o dani z príjmov (konkrétne § 8 tohto zákona).

17. Podľa § 13 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z. z., zamestnanec, samostatne zárobkovo činná osoba, poistenec podľa § 11 ods. 2 alebo poistenec štátu podľa § 11 ods. 7, ktorý má príjem zo zárobkovej činnosti podľa § 10b ods. 1 písm. c/ a d/, má povinnosť platiť poistné aj z týchto príjmov. Výmeriavací základ pre odvod poistného z týchto príjmov je vo výške základu dane z príjmu fyzických osôb podľa osobitného predpisu dosiahnutý v rozhodujúcom období.

18. Podľa § 19 ods. 1 veta prvá a § 19 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z. z., zdravotná poisťovňa je povinná vykonať ročné zúčtovanie poistného za predchádzajúci kalendárny rok za svojho poistenca, a ak mal zamestnávateľa, aj za tohto zamestnávateľa. Zdravotná poisťovňa vykoná ročné zúčtovanie poistného podľa odseku 1 do 30.09. nasledujúceho kalendárneho roka. Ak má platiteľ poistného predĺženú lehotu na podanie daňového priznania, ročné zúčtovanie poistného zdravotná poisťovňa vykoná najneskôr do 31.10. kalendárneho roka, v ktorom je povinnosť podať daňové priznanie.

19. Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona o dani z príjmov v znení zákona č. 135/2013 Z. z. účinného od 01.01.2010, predmetom dane sú ostatné príjmy (§ 8).

20. Podľa § 8 ods. 2 zákona o dani z príjmov, do základu dane (čiastkového základu dane) sa zahŕňa zdaniteľný príjem znížený o výdavky preukázateľne vynaložené na jeho dosiahnutie. Ak sú výdavky spojené s jednotlivým druhom príjmu uvedeným v odseku 1 vyššie ako príjem, na rozdiel sa neprihliada. Daňovník, ktorý vkladá do základného imania obchodnej spoločnosti alebo družstva nepeňažný vklad (ďalej len „vkladateľ nepeňažného vkladu“), zahrňuje do základu dane (čiastkového základu dane) rozdiel medzi vyššou hodnotou nepeňažného vkladu započítanou na vklad spoločníka a hodnotou vkladateľného majetku, a to v tom zdaňovacom období, v ktorom došlo k splateniu nepeňažného vkladu alebo až do

jeho úplného zahrnutia postupne, najdlhšie počas siedmich bezprostredne po sebe nasledujúcich zdaňovacích období, najmenej vo výške jednej sedminy ročne, počnúc zdaňovacím obdobím, v ktorom došlo k splateniu nepeňažného vkladu.

21. Kľúčovou otázkou vo veci bolo posúdenie, či žalobca bol povinný zaplatiť poistné z príjmu dosiahnutého zahrnutím časti rozdielu medzi vyššou hodnotou nepeňažného vkladu započítanou na vklad žalobcu ako spoločníka a hodnotou ním vkladaneho majetku do základu dane vo výške 1.600 eur v roku 2011 aj napriek tomu, že v roku 2010, kedy sa rozhodol pre tento postup, ešte nebola zákonom stanovená povinnosť z takéhoto príjmu odvádzať poistné.

22. Žalobca ako spoločník obchodnej spoločnosti KOPS, spol. s r. o., zrealizoval v roku 2010 nepeňažný vklad. Do základu dane bol povinný v zmysle § 8 ods. 2 zákona o dani z príjmov zahrnúť rozdiel medzi vyššou hodnotou nepeňažného vkladu započítanou na vklad spoločníka a hodnotou vkladaneho majetku, ktorý sa považuje za ostatné príjmy. Zákon o dani z príjmov poskytoval žalobcovi na výber dve možnosti pre zahrnutie tohto rozdielu do základu dane. Prvou možnosťou bolo jednorazové zahrnutie rozdielu v zdaňovacom období, v ktorom došlo k splateniu nepeňažného vkladu. Druhou možnosťou, ktorú si zvolil žalobca, bolo postupné zahrnutie tohto rozdielu do základu dane, a to najdlhšie po dobu siedmich bezprostredne po sebe nasledujúcich zdaňovacích období v zákonom stanovenej výške (minimálne vo výške jednej sedminy ročne).

23. V roku 2010, kedy došlo k nepeňažnému vkladu žalobcu ako spoločníka do obchodnej spoločnosti, nebola povinnosť odvádzať z takéhoto príjmu poistné. Zákonom č. 499/2010 Z. z. došlo s účinnosťou od 01.01.2011 k novelizácii zákona č. 580/2004 Z. z., ktorou sa zakotvila povinnosť uhrádzať poistné na verejné zdravotné poistenie aj z ostatných príjmov podľa osobitného predpisu. V § 8 ods. 1 zákona o dani z príjmov sú demonštratívne uvedené príjmy, ktoré sa považujú za ostatné príjmy.

24. Kasačný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti riešil skutkovo a právne totožnú vec, na ktorú poukázal aj sťažovateľ v kasačnej sťažnosti a v jej doplnení, a to v rozsudku sp. zn. 9Sžso/69/2015 zo dňa 29.03.2017.

25. Je potrebné uviesť, že žalobcovi by nevznikla povinnosť zaplatiť poistné na verejné zdravotné poistenie z rozdielu medzi vyššou hodnotou nepeňažného vkladu započítanou na vklad spoločníka a hodnotou vkladaneho majetku zahrnutého do základu dane v prípade, ak by sa rozhodol pre jednorazové zahrnutie takéhoto rozdielu do základu dane za rok 2010, lebo v tomto roku sa takýto príjem nepovažoval v zmysle zákona č. 580/2004 Z. z. za ostatný príjem, z ktorého musel platiteľ platiť poistné. Vzhľadom na to, že žalobca si zvolil možnosť postupného zahrnutia rozdielu medzi vyššou hodnotou nepeňažného vkladu započítanou na vklad spoločníka a hodnotou vkladaneho majetku do základu dane po dobu siedmich bezprostredne po sebe nasledujúcich zdaňovacích obdobiach v zákonom stanovenej výške (minimálne vo výške jednej sedminy ročne), za zvyšných šesť sedmín rozdielu základu dane je povinný uhradiť poistné.

26. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že žalobcovi vznikla v roku 2011 povinnosť zaplatiť poistné v zmysle § 13 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z. z. v spojení s § 10b ods. 1 písm. d/ tohto zákona a v spojení s § 8 ods. 2 zákona o dani z príjmov. Rozhodujúcou skutočnosťou v danom prípade bolo to, že žalobca si v rozhodnom období, t. j. do základu dane za zdaňovacie obdobie roku 2011, zahrnul podľa osobitného predpisu v daňovom priznaní za rok 2011 časť rozdielu medzi vyššou hodnotou nepeňažného vkladu započítanou na vklad spoločníka a hodnotou vkladaneho majetku vo výške 1.600 eur. Táto suma sa v zmysle § 8 zákona o dani z príjmov považuje za ostatný príjem, a to bez ohľadu na to, že v roku 2010, kedy si do základu dane zahrnul prvú sedminu rozdielu, nepodliehali takéto príjmy povinnosti platiť poistné na verejné zdravotné poistenie. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že ustanovenie § 36 ods. 12 zákona č. 580/2004 Z. z. sa vzťahuje výlučne na povinnosť platiť poistné z dividend a nie z ostatných príjmov.

27. K námietke žalobcu treba uviesť, že zákaz retroaktivity právnych noriem patrí medzi jeden zo znakov

právneho štátu a predstavuje významnú demokratickú ochranu práv a právnej istoty (napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 16/95). Nie každá retroaktivita je však nezlučiteľná s princípmi, na ktorých je budovaný právny štát. V teórii a praxi sa rozlišuje tzv. pravá a nepravá spätná účinnosť (retroaktivita) právnych predpisov. Význam tohto rozlišovania je založený na skutočnosti, že pokiaľ sa pravá retroaktivita v zásade odmieta ako nezlučiteľná s obsahom princípu štátu, nepravá retroaktivita sa akceptuje ako prípustný nástroj na dosiahnutie ustanovených a dostatočne významných cieľov verejnej moci. Pri pravej retroaktivite zákonodarca v novom právnom predpise neuzná práva alebo povinnosti založené právnymi skutočnosťami, ktoré sa ako právne skutočnosti uznávali na základe skoršieho právneho predpisu. Pri nepravej retroaktivite zákonodarca uznáva právne skutočnosti, na základe ktorých podľa predchádzajúcej právnej normy došlo k vzniku určitých právnych vzťahov.

28. Právnu normu je teda potrebné považovať za retroaktívnu vtedy, ak stanoví právne následky pre také skutkové podmienky, k dovršeniu ktorých došlo ešte pred dátumom jej účinnosti. Je nevyhnutné rozlišovať medzi zmenou pravidiel, ktoré pochádzajú z minulosti a zmenou pravidiel do budúcnosti. Vzhľadom na to, že zákon č. 499/2010 Z. z., ktorým bol s účinnosťou od 01.01.2011 novelizovaný zákon č. 580/2004 Z. z., založil povinnosť platiť poisťné na verejné zdravotné poistenie iba z príjmov, ktoré povinný subjekt dosiahne v budúcnosti, nemožno hovoriť o retroaktivite. Už zo samotného významu pojmu „postupné zdaňovanie príjmov“, ktoré si žalobca zvolil, vyplýva, že daný príjem žalobca uvádza ako dosiahnutý príjem postupne vo výške jednej sedminy (1.600 eur) rozdielu každý rok v daňovom priznaní. To znamená, že rok 2010, kedy si túto druhú možnosť vybral, nemožno považovať za okamih dosiahnutia celého príjmu, ale v tomto roku dosiahol príjem iba 1.600 eur, z ktorého sa neplatilo poisťné na verejné zdravotné poistenie a v roku 2011 dosiahol ďalší príjem, z ktorého už bol povinný platiť poisťné.

29. O retroaktivitu by išlo iba v prípade, ak by správne orgány požadovali od žalobcu zaplatenie poisťného aj za prvú sedminu rozdielu zahrnutého do základu dane za rok 2010, kedy neexistovala povinnosť platenia poisťného z takýchto príjmov. Takýmto konaním by došlo k retroaktívnej aplikácii právneho predpisu, konkrétne zákona č. 499/2010 Z. z., účinného až od 01.01.2011, keďže by ním správne orgány vstúpili do právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej úpravy a zmenili by právo nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu spätne, čo však nie je prípad žalobcu.

30. Ak v priebehu realizácie postupného zahŕňania rozdielu medzi vyššou hodnotou nepeňažného vkladu započítanou na vklad spoločníka a hodnotou vkladaneho majetku do základu dane v zmysle § 8 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z. z. došlo k zmene právnej úpravy spočívajúcej v tom, že z ostatných príjmov predstavujúcich zahŕňanie rozdielu medzi vyššou hodnotou nepeňažného vkladu započítanou na vklad spoločníka a hodnotou vkladaneho majetku zahrnutou do základu dane v nasledujúcich zdaňovacích obdobiach, vznikne povinnosť platiť poisťné na verejné zdravotné poistenie, ktorá v čase začatia postupného zahŕňania tohto príjmu do základu dane neexistovala, nejde o retroaktivitu zákona z dôvodu, že ide o zmenu právneho predpisu do budúcnosti, pro futuro.

31. Vzhľadom na uvedené dospel kasačný súd k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 462 ods. 1 SSP). Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude postupovať v intenciách právneho názoru vysloveného kasačným súdom v tomto rozsudku, vec opätovne prejednať a závery, ku ktorým dospeje, riadne a zrozumiteľne odôvodniť. V novom rozhodnutí vo veci krajský súd znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.